

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 756/2016
29.06.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Н. и др, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Н., адв. Д.Т., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву 2К 366/15 од 17.02.2016. године и Вишег суда у Панчеву Кж1 107/16 од 21.04.2016. године, у седници већа одржаној дана 29.06.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Н., адв. Д.Т., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву 2К 366/15 од 17.02.2016. године и Вишег суда у Панчеву Кж1 107/16 од 21.04.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву 2К 366/15 од 17.02.2016. године између осталих окривљени М.Н. оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика и осуђен на новчану казну у одређеном износу од 100.000,00 динара коју је дужан да плати у року од три месеца, а ако у том року исту не плати суд ће новчану казну заменити у казну затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Према окривљеном изречена је и мера безбедности одузимање предмета ближе наведена у изреци првостепене пресуде.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Кж1 107/16 од 21.04.2016. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног М.Н., а пресуда Основног суда у Панчеву 2К 366/15 од 17.02.2016. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног М.Н., адв. Д.Т. поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Н., адв. Д.Т., је неоснован.

Према наводима захтева за заштиту законитости доношењем правноснажних пресуда учињена је повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, јер кривично дело за које је окривљени оглашен кривим није кривично дело, јер предмет извршења кривичног дела је опојна дрога, али не и психотропне супстанце - односно лек „ксалол“, које не могу бити предмет извршења кривичног дела. Такође се у захтеву за заштиту законитости истиче и да је суд своју одлуку засновао на Правилнику о утврђивању списка психоактивних контролисаних супстанци који није важио у време извршења кривичног дела а да у време извршења кривичног дела лек „ксалол“, односно супстанца „алпразолам“ није се налазио на списку опојних дрога, као и да се у конкретном случају ради о делу малог значаја у смислу члана 18. КЗ.

Врховни касациони суд овакве наводе оцењује неоснованим.

Радња извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а КЗ је неовлашћено држање у мањој количини за сопствену употребу супстанце или препарата који су проглашени за опојне дроге.

Закон о психоактивним контролисаним супстанцама („Службени гласник РС“, бр. 99/10 од 27.12.2010. године) у члану 2. одређује појам класификације тих супстанци и одређује да у психоактивне контролисане супстанце спадају опојне дроге, психотропне супстанце, производи биолошког порекла који имају психоактивно дејство и друге психотактивне контролисане супстанце. Чланом 5. став 1. истог закона, прописана је забрана производње, промета и употребе психоактивне контролисаних супстанци, као и достава тих супстанци и биљака из

којих се исте могу добити, осим под условима прописаним овим законом, а одредбом става 3. истог члана, прописано је да се на неовлашћену производњу, промет, употребу и доставу психоактивних контролисаних супстанци из става 1. овог члана примењују прописи којима се уређују кривична дела.

На тај начин Закон о психоактивним контролисаним супстанцама, одредбом члана 5. директно упућује на примену Кривичног закона и то одредаба које прописују као кривична дела (из члана 246 до члана 247. КЗ) исте неовлашћене радње као недозвољене, чији су предмет психоактивне супстанце одређене поменутиим законом.

Према одредби члана 112. став 15. КЗ, опојним дрогама сматрају се супстанце и препарати који су законом и другим прописом заснованим на закону проглашени за опојне дроге и остале психоактивне контролисане супстанце.

На основу члана 8. Закона о психоактивним контролисаним супстанцама („Службени гласник РС“, бр. 99/10), донет је Правилник о утврђивању списка психоактивних контролисаних супстанци („Службени гласник РС“, бр. 28/13), који је важио у време извршења кривичног дела који се окривљеном ставља на терет, а ко ји је престао да важи доношењем Правилника о утврђивању списка психоактивних контролисаних супстанци („Службени гласник РС“, бр. 126/14 од 19.11.2014. године).

Стоје наводи у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног да се у изреци првостепене пресуде суд позвао на Правилник о утврђивању списка психоактивних контролисаних супстанци („Службени гласник РС“, бр. 126/2014), који није важио у време извршења кривичног дела.

Међутим, у оба Правилника, дакле и у Правилнику о утврђивању списка психоактивних контролисаних супстанци број 28/2013 који је важио у време извршења кривичног дела „алпразолам“ који садржи таблета „ксалол“ налази се на списку психотропних супстанци - листа 7 тачка 2, а које се сходно одредби члана 112. став 5. КЗ сматрају опојном дрогом.

С`тога се неосновано захтевом указује, да лек „ксалол“ није опојна дрога и да се не налази на списку контролисаних психоактивних супстанци, те да у радњама окривљеног се не стичу законска обележја кривичног дела из члана 246а став 1. КЗ.

Такође, у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног истиче да се у конкретном случају ради о кривичном делу малог значаја у смислу члана 18. КЗ и у вези с`тим бранилац окривљеног износи сопствену оцену и свој став у вези са тим наводима, које Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

С`тога, по оцени овог суда радње окривљеног описане у изреци првостепене пресуде правилно су правно квалификоване као кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, па сходно томе Врховни касациони суд налази да побијаним правноснажним пресудама није учињена повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на коју се указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, због чега је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио као неоснован и на основу члана 491. став 1. КЗ одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник,
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.